

Transskription af:

Obscuritas

4:3 The Beast 666: Verdens ondeste mand og hans danske forbindelse

Vært og tilrettelægger: Louise Lindblad

Medvirkende: Martin Wangsgaard Jürgensen, Danmarks Kirker, Nationalmuseet, og Poul Grinder-Hansen, fortæller

Redaktør: Rikke Caroline Carlsen

Fortæller: Aleister Crowley sidder på sengekanten alene i det lumre hotelværelse i centrum af Cairo. Den britiske okkultist og eventyrer er på bryllupsrejse med sin hustru Rose Kelly. Han sidder på værelset for at tage et hvil, mens han lytter til den summende lyd fra gaderne udenfor. Han kigger hen mod vinduet, da der pludselig er noget i hjørnet af rummet, der fanger hans øje. Det er en sort djævleskikkelse. Væsenet svæver frem med et klæde foran ansigtet og en lang hale, der pisker fra side til side. Væsenet overtager Crowleys sind og begynder med insisterende stemme at diktere nogle ord, han skal nedfælde. Han skriver og skriver. I tre dage sidder Crowley i en form for tranetilstand, mens diktatet af lovens bog sker. En åbenbaring i 220 punkter. En ny verdensorden, som kommer til at hedde Thelemas lære.

Louise Lindblad: Du lytter til obscuritas, sæsonen og om fortidens sekter og kulter. En af de ledende skikkelser inden for 1900-tallets okkultisme er den britiske kult leder Aleister Crowley, også kendt som verdens ondeste mand eller The Beast 666. Djævleskikkelsen på hotelværelset i Cairo er hans skytsengel Aiwass, og det er dens ord: Gør hvad du vil. Der bliver læresætningen for en tæt gruppe disciple, der gennem 1910'erne og 1920'erne følger Aleister Crowley rundt i hele verden for at udbrede Thelemas ord. Og det viser sig, at den her okkulte leder Aleister Crowley, som nogen kalder satanist og andre profet, har en dansk forbindelse. Hans navn er Carl William Hansen.

[...]

Det er oppe på tredje sal, nok til venstre.

[...]

Jeg står lige nu og kigger op på den lejlighed, han boede i på Østerbro i København. Det må være vinduet...

Martin Wangsgaard Jürgensen: Altså stuen, første, anden, tredje...

Louise Lindblad: Så bag vinduet deroppe. Hvad skal jeg forestille mig her i 1906? Hvad kunne der ske omme bag vinduet der oppe?

Martin Wangsgaard Jürgensen: Jamen, hvis vi forestiller os, at det er om aftenen, så sidder Carl William formentlig og lægger sidste hånd på sit manifest: Den ny morgens Gry. Der er det her religiøse eller okkulte manifest, som man har arbejdet på igennem noget tid, og som formentlig er summen af de studier, han har gjort sig ud i det det okkulte op til da. Han skriver sig om aftenen på det, fordi han om dagen arbejder i sin kones ismejeri, der er i stuen her foran os og sin arbejdsmand om dagen og cool artist og i virkeligheden på en eller anden måde religiøs stifter om aftenen.

Louise Lindblad: Martin, vil du præsentere dig selv og hvor det er vi står lige nu?

Martin Wangsgaard Jürgensen: Jamen mit navn er Martin Wangsgaard Jürgensen, og jeg er på Danmarks Kirker, Nationalmuseet, og vi står her Hjørringgade på Østerbro i København og kigger op på karré, brostenskarré, hvor den Carl William Hansen boede.

Louise Lindblad: Den 34-årige ismejerist Carl William Hansen sidder ved sit skrivebord i den lille toværelses lejlighed på Hjørringgade 29, året er 1906. Jeg forestiller mig, at skrivebordet er fyldt med håndskrevne noter, breve og selvfølgelig bunken, kampskriftet, han snart er færdig med, og som han får udgivet samme år, Den ny morgens gry. Carl William Hansen, også kendt under navnet Ben Kadosh, er på det her tidspunkt en kendt skikkelse i Københavns magiske miljø. Han er involveret i flere frimurerloger, og så er han dybt optaget af den okkulte verden.

Martin Wangsgaard Jürgensen: Slutningen af 1800-tallet og begyndelsen af 1900-tallet var på alle måder en guldalder for de religiøse og spirituelle vækkelser, der på mange måder strømmede gennem Europa og udløste mange bevægelser af forskellig art, små og store religiøse bevægelser, der alle sammen var enormt søgende over for nye svar på, hvorfor verden er, som den er. Og Carl William var en af disse unge mænd på det tidspunkt, der har følt sig draget af mysteriet. Han følte sig draget af ideen om, at der må være noget større. Der må være noget andet.

Louise Lindblad: Så når Carl William er trådt ud af sin hoveddør her, er det så den samme verden han har set som du og jeg står og ser lige nu.

Martin Wangsgaard Jürgensen: Det er det jo nok ikke.

Louise Lindblad: Når Carl William træder ud af hoveddøren og slentrer ned af Hjørtinggade, måske med kurs mod bogtrykkeriet, måske mod frimurerlogen på Klerkegade eller måske bare ned i sin hustrus ismejeri i stueetagen. Så er det ikke den samme verden, han træder ud i, som jeg står i lige nu. Han ser en falsk verden, en verden forvrænget af slør. Men inde bag sløret ved han, at den skjulte verden, den sande verden, findes, og i den verden hedder guden Pan. Pan er en slags dyrisk mandeskikkelse med gedebukke, ben, horn og skæg. Hans seksualdrift er umættelig, hans begær er alsidigt og altopslugende. Nogle kalder ham også Lucifer, andre Satan eller Fanden. I kristendommen er han symbolet på menneskets onde handlinger. Han er en frister, ødelægger, dødbringer, mørkets fyrste. Men for Carl William er Pan, Lucifer, lysbæreren, den rene fakkelbærer, den der netop med sine dyriske kræfter skal lede os alle sammen igennem mørket.

Martin Wangsgaard Jürgensen: For Carl William er Pan Gud. Det er en immateriel skabning af lys, som har en halv materiel form, som ligner dyret. I virkeligheden, den klassiske gedebukkefigur, vi kender som Djævelen også. Det vil sige denne hornede, halvt menneske, halvt dyr, der selvfølgelig trækker på den antikke forestilling om Pan som den lille erotiske gedebukkefyr. Men samtidig også den kristne satan, som man også kender som den store, beskidte gedebuk. For Carl William er det her ikke et negativt billede. Kraften, urkraften, bag det hele, den kraft han gerne vil i kontakt med, lyset. Det er ren energi, men paradoksalt vis, at den her form også har en halv materiel form, og det er dyrets form, fordi dyret er renere end menneskets form, fordi dyret er i kontakt med sin vilje og sine længsler og lyster. Så paradoksalt det end lyder, så er mennesket på et lavere trin end dyret på nogen måder.

Louise Lindblad: Carl William Hansen sætter det sidste punktum på papiret. Han skriver for okkultister og lignende søgere efter hemmelig viden, vil jeg for videre information, særligt med hensyn til genfindelsen af nævnte nøgler, være personlig til enhver tid at træffe i mit hjem: København, Hjørtinggade 29, tredje sal. Ben Hadosh.

[...]

Altså hvad er det for nogle nøgler, han taler om?

Martin Wangsgaard Jürgensen: Men det er ja... Hvad er det for nogle nøgler? Det er et kompleks af ord, og billeder og handlinger i ritualer. Hvis man skal drage en parallel, kan man sige, at den kristne nadver er en nøgle, forstået sådan, at det er en handling, der er sammensat af forskellige elementer ord, billede og bevægelse, der, når du er i stand til at forstå det og sætte de ting rigtigt sammen, så åbner der sig noget for dig. Og hvis du har alle nøglerne, så ser du direkte ind på guden, det guddommelige. Så har du direkte adgang. Så man kan forestille sig det her slør man kan sige, der ligger ned for verden som du, for hver nøgle får du låst op, eller får du reddet dem væk.

Louise Lindblad: Så hvad er det i virkeligheden, han inviterer til her i sin lejlighed?

Martin Wangsgaard Jürgensen: Han inviterer til en studiekreds. En magisk studiekreds.

Louise Lindblad: Samme år cirka to tusind kilometer fra Hjørringgade, på en stor ejendom ud til Lock Ness i det skotske højland står okkultisten og kultlederen Aleister Crowley kronraget, iført kilt og med en sort maske for ansigtet. I ejendommen flyder der med stoffer, tomme ginflasker, talisman og andre magiske remedier. Der er beskidt og uhumsk. Jeg forestiller mig, at Aleister Crowley står i midten af et stort, halvtomt lokale, og at hans disciple har slået ring om ham. Jeg forestiller mig også, at en af dem på et tidspunkt trækker en ged ind i midten af cirklen. Mens Aleister Crowley med remser og ord påkalder sig onde kræfter, tager han en kniv og skærer gedens hals over, så den falder tungt ned på gulvet, og blodet flyder ud fra dens krop. Geden er en ofring til Satan, og mens blodpølen på gulvet langsomt bliver større, mærker Crowley, hvordan dæmoner og onde magter samler sig tæt omkring ham og lukker alt lyset ude. På skrivebordet deroppe, kunne man forestille sig at 'Thelemas lære' har ligget der?

Martin Wangsgaard Jürgensen: Aleister Crowley skriver lovens bog. I 1904 udkommer den. Den bliver spredt ret hurtigt ud i okkulte kredse, og det betyder, at jeg godt kunne forestille mig, at den har ligget, eller i hvert fald indgået i noget af det Carl William på et eller andet tidspunkt været i kontakt med det. Jeg vil ikke lægge hovedet på blokken og sige, at han har læst den, men der er ikke nogen tvivl om, at de kredser om de samme tanker. Det er de samme ideer, de på en eller anden måde er en del af.

Louise Lindblad: Hvem er Aleister Crowley?

Martin Wangsgaard Jürgensen: Aleister Crowley? Det der var døbt verdens ondeste mand på det tidspunkt, var måske en af de største og mest ikoniske artister, vi har haft i moderne tid. Sådan tænker, digter, forfatter, kultleder, fupmager. Crowley har den kliniske tanke, at der kun er én lov, og det er jeg'et, viljens lov. Det vil sige, at viljen, jeg'et er vilje, og viljen skal have lov til at udfolde sig. Viljen. Er en kraft, en energi, der er i stand til at forandre og påvirke verden. Jo større og stærkere individ du er, jo stærkere er din kraft. Så gennem magisk træning er du i stand til at styrke din vilje. Du er i stand til at hive energier ind udefra, der bygger dig op, og du er i stand til på den måde at manipulere verden gennem magi. Det vi vil kalde magi og på den måde skabe verden efter dit behov.

Louise Lindblad: Af sådan... moralske bindinger af alle mulige slags vi har her i vores liv noget, er det med til at svække jeg'et?

Martin Wangsgaard Jürgensen: Fuldstændig. Det er der, det ligger, fordi... Det ligger lige for... 'gør, hvad du vil', det er den eneste lov, ikke? Det handler simpelthen om, at du skal udfolde dig selv, og du skal frigøre dig fra alle de bånd, alt det, der hæmmer dig for at kunne nå frem til indsigt og den man kan sige... Det indbefatter tit også elementer af, lidt paradoksalt, kan man sige, en underkastelse af andres vilje, gerne Crowleys vilje. Men fordi du gennem ved at underkaste dig andres vilje er i stand til at optage den, du underkaster dig tils energi, kan man sige. Så det er ja... Det er det... Hos Crowley er den stærkeste form for underkastelse, det er gennem seksualakten, altså gennem sex.

Louise Lindblad: Her i 1906 ejer Crowley en ejendom ved Lock Ness. Hvad er det, der sker her?

Martin Wangsgaard Jürgensen: Ja, Boleskin Manor. Ja, Crowley køber den her gård ved Loch Ness, Boleskin, der ligger vældig isoleret. Der begynder han i virkeligheden en af de første længerevarende kampagner for at udvikle et egentlig magisk sprog. Han mener selv på det tidspunkt, at han har en intens kontakt med ånder og dæmoner og kræfter deroppe.

Louise Lindblad: Aleister Crowley lægger sig på ryggen midt på det kolde gulv i Boleskin house. Han er nøgen og høj på stoffer og alkohol. Det er de alle sammen. Måske er der 10-12 disciple, både mænd og kvinder, mens deres kroppe over de næste timer smelter sammen i et orgie, brøler og skrig og de dyrisk. De har sex på kryds og tværs, og de underkaster sig hver en ordre, der kommer fra deres leder.

Martin Wangsgaard Jürgensen: Man kalder det et erotokomato's [?] klarsyn. Det er en praksis, hvor troldmanden af sine medhjælpere bliver stimuleret, men aldrig til udløsning, men bliver ved og ved og ved, bliver stimuleret gennem stoffer og andre redskaber. Sexlegetøj bliver stimuleret og bliver ved og i timevis, hvor vedkommen bliver ved og ved, og på den måde opnås et feberstadium, men uden forløsning. Det er meget vigtigt, at det ikke er til forløsning og der kommer de i kontakt med noget større. Det man så i praksis tænker hvad betyder det så? Det betyder, at kravle har ligget på gulvet og er blevet stimuleret af disciplene, mænd og kvinder, der har især, han mente selv, at en homoseksuel stimulering var det bedste. Man kan forestille sig, hvad man nu vil, ikke, hvordan det er foregået.

Louise Lindblad: De her sexmagiske ritualer og sex generelt er det også en af Carl Williams nøgler?

Martin Wangsgaard Jürgensen: Det er jo et rigtig godt spørgsmål. Vi, altså det helt ærlige svar er, at det kan jeg ikke sige med sikkerhed, men jeg vil sige, der er en vis sandsynlighed for det. Altså når man læser hans afhandling, så ligger det latent under overfladen i det han skriver, at der er nogle energier, og der er en erotik i det her, som gør sig gældende. Han kredser om nogle emner, alene det at trække Pan-figuren frem, som er den frugtbarheds, den erotiske figur, mytologiske figur, så har han jo åbnet for nogle bestemte fortolkninger. Altså, jeg er ret sikker på, at han har været rituelt interesseret i seksualkraften og i det erotiske som en nøgle.

Louise Lindblad: Tror du ligefrem, at man godt kunne forestille sig, at han har gjort brug af nogle særlige sexmagiske ritualer for ligesom at åbne sit sind for denne skjulte viden?

Martin Wangsgaard Jürgensen: Det tror jeg, Crowleys sexmagiske ritualer, er en videreudvikling af nogle ting, der allerede var i samtiden, og jeg er ret sikker på, at det er noget Carl William også

har kendt. Så dermed ikke sagt, at han har gjort det, men jeg kunne godt forestille mig, at det er noget der er sket deroppe, og jeg ved ikke, om det så er Carl Williams kone, der har hjulpet ham til disse rituelle indsigter, eller om det er noget de eventuelle disciple har skulle, eller interesserede i den her studiekreds, der blev inviteret op i lejligheden, skulle være med til. Men er det nok ikke helt forkert at tænke i de baner.

Louise Lindblad: Jeg vil gerne understrege, at vi ingen dokumentation har for, at det her faktisk er sket. Det, du skal høre nu, er ren og skær forestilling. Men hvis vi nu skal lege med tanken, så kunne det måske have set sådan her ud.

Martin Wangsgaard Jürgensen: Hvis vi skal lægge svesken på disken, som man siger, så vil jeg kunne forestille mig, at Carl William har malet en nøgle. Han har afbillede symbolet for nogle af disse nøgler i sit værk. Også det kunne han have malet på gulvet med kridt. Carl William har så måske ligget nøgen.

Louise Lindblad: På gulvet ved siden af Carl William står en hjælper på sine knæ. Måske en fra studiegruppen, måske hans hustru. Hjælperen begynder at messe nogle særlige ord, der skal rense og åbne rummet og sindet op.

Martin Wangsgaard Jürgensen: Hvad kan man sige, nogle af hjælperne, deltagerne her, kunne for eksempel onanere på ham, troldmanden, der ligger på gulvet, magikeren, der ligger her og bliver tilfredsstillet. Det handler jo om ikke at få udløsning. Men skulle det så ske, så kan man sige, for manden, der er den sæd, der så bliver produceret, den kan... Så hvis man kigger på Crowley, han bruger det så i en form for det han kalder lyskager som... Det vil sige manden sæd bliver bagt ind i noget små kager, som disciplene så spiser bagefter blandet med også menstruationsblod for eksempel, eller blod fra et dyr. Det kunne være et dyr, man har ofret også den sekt her. Men disse små lyskager bliver så fordelt som en slags nadver. Man giver videre og bringer ind til de andre, der har deltaget i ceremonien, som en slags tak bagefter.

Louise Lindblad: Carl Williams ukulte karriere, den peaker i 1920'erne. Hvad er det, der sker her?

Martin Wangsgaard Jürgensen: Her bliver han optaget i Ordo Templi Orientis, OTO i daglig tale, som er en udbryder frimurergruppe. Og Carl William han får den store ære af at blive leder af den danske orden. Han bliver udnævnt som den højeste og hellige konge af Danmark, og det er en prægtig titel for denne mand, der arbejder i sin kones ismejeri.

Louise Lindblad: Og herfra er der jo også en tråd til Aleister Crowley, fordi han har været indviet i OTO siden 1910'erne, og han bliver kort tid, få år, efter Carl William udnævnt til øverste leder af OTO, eller i hvert fald udnævner han sig selv. Ved vi om Crowley og Carl William har sådan direkte

kontakt, og de taler med hinanden på noget tidspunkt? Eller tror du bare, at Carl William ligesom har fulgt med i Aleister Crowleys færden sådan her fra Danmark, fra sidelinjen?

Martin Wangsgaard Jürgensen: Vi har ikke nogen bevis for, at de har været i direkte kontakt med hinanden. Crowley var i kontakt med mange mennesker, der skrev til ham og spurgte ham, og han sagde som regel ja, men har du nogle penge? Det var som regel det det handlede om, og jeg tror, at Carl William på en eller anden måde ikke har været helt interessant nok for Crowley til at de kunne lave noget for alvor sammen, tror jeg. Han har været lidt for ydmyg på en måde. Men vi kan ikke sige det med sikkerhed. Men det er da en tanke værd, at de har måske udvekslet et breve eller to sammen. Det vil ikke undre mig, hvis Carl William havde forsøgt at kontakte Crowley og skrive med spørgsmål. Og det er jo nærliggende, at de har været... Deres verden har været så tæt på hinanden, at det på ingen måde er utænkeligt.

Louise Lindblad: I 20'erne, hvad render han rundt og laver på det tidspunkt, Aleister Crowley?

Martin Wangsgaard Jürgensen: Jamen, han flytter med sine disciple til Sicilien i 1920, køber de en lille gård, og der kalder Crowley det til Thelema kloster, klosteret Thelema.

Louise Lindblad: Store mængder af rusmidler flyder omkring i klostret på Sicilien, hvor Aleister Crowley sataniske kult, er rejst til i starten af 1920'erne. Forholdene er uhumske. På væggene står der theleniske budskaber overalt. 'Gør hvad du vil' skal være hele loven. På Aleister Crowley soveværelse er væggene dekoreret med store malerier af ham selv og hans disciple i færd med at praktisere magisk gruppesex. Værelset døber han 'mareridtsværelset'. Særligt to kvinder, Lea og Nanette, ligger indædt og kæmper om kultlederens opmærksomhed. Der går blandt andet rygter om, at kvinderne har filet deres tænder ned, så de kan suge blod af hinanden. Crowley skulle blandt andet have været optaget af at få en gedebuk til at parre sig med den ene kvinde, Lea, for derefter at skære halsen over på dyret. Og undervejs mellem perverse blodofringer og orgier af stoffer bliver først Lea, siden Nanette, gravid. I klostret på Sicilien føder de dyrets børn.

Martin Wangsgaard Jürgensen: Stedet er på alle måder fra starten af beregnet som værende tænk som sådan en skandalefabrik kan man kalde det, fordi den, alene det at du har den theleniske ide om at du kan gøre hvad du vil. Det er den eneste lov og så sat sammen med et kloster, hvor vi har afholdenhed. Og det hele er selvfølgelig... Det spiller mod hinanden, og ideen er selvfølgelig, at det er sådan et anti-kloster, hvor hor og druk og alting selvfølgelig skal udfoldes fuldstændigt fordi det er det, man skal gøre i et Crowley-kloster, ikke? Og det sted, det bliver... Det har en kort, helt utrolig intens periode fyldt med drama og tragedie. Fordi det man skal huske med Crowleys ting... Det er at Crowley selv var heroinafhængig gennem en stor del af sit voksne liv. Men stoffer generelt var en vigtig vigtig del af hans magiske praksis også. De tog allesammen stoffer. Blandet med det her sexmagi og druk gjorde det, at det har været et meget hårdt miljø, der også levede hele tiden på kanten, hvor det virkelig har udfordret nogle af de her mennesker, der måske har været knap så psykisk stabile. Så det ender med mange tragedier. Crowley har et spædbarn, der dør. Han bliver far til et barn dernede, der dør på grund af vanrøgt, må man jo nok sige. Der er et dødsfald dernede på klosteret, hvor der sker rigtig meget i det her ret særlige

atmosfære, der har været der, som hele tiden har været centreret omkring de her ritualer, som Crowley igen raffinerer og arbejder videre på.

Louise Lindblad: Carl William Hansen dør i 1936, 64 år gammel. Efter Carl Williams død bliver OTO-ordenen i Danmark overtaget af frimureren, Grunddal Sjallung, der i en kort periode omkring 1938 faktisk er i direkte kontakt med Aleister Crowley. Men det ser ikke ud til, at Crowley accepterer danskerens måde at lede ordenen på. Aleister Crowley, verdens ondeste mand, The Beast 666, strejfer i sine sidste år rundt i Europa med forskellige kvindelige disciple. Som en slags satanisk inkarnation af Pan, og til sidst slår han sig ned i Hastings i England. Her bruger han sin sidste tid frem til sin død i 1947 på Gin og heroin i værelsesnummer 13.

Martin Wangsgaard Jürgensen: Men når man ser tilbage på Carl William som figur her i København, så synes jeg, han er helt utroligt sjov, fordi han er så tidstypisk. Tiden mellem slutningen af 1800-tallet og begyndelsen af 1900-tallet var ekstremt søgende og ekstremt åben over for nye ideer. Verden lå på en måde derude og ventede, man tog Østens mystik, som det hed, ind. Man tog middelalderlige traditioner op som alkymi, og samtidig var spiritismen stor, og man udfordrede den videnskabelige tænkning på mange måder. Den videnskabelige rationalisme udfordrede man. Alt det her skabte en helt utrolig stemning i især i de store bymiljøer, hvor der var, hvor der var overskud, og der var noget kraft til at sætte det her i gang, som jeg synes er fascinerende. Og Carl William er virkelig et fantastisk billede på denne tid. Denne søgen mod, at der må da for pokker være noget større noget andet derude. Så på den måde er han en dybt fascinerende og også et skæbne, der i virkeligheden åbner op for, alle siderne af den okkulte verden, både dens ekstremt komplicerede og tågede syn, men samtidig også de helt lavpraktiske ting, der også er del af det og det storladne, det højspændte, med at være kongen og helligste af Danmark og samtidig bare sidde derhjemme i lejligheden og skriver som om at det er noget, man selv finder på. Altså alle de paradokser, er indfanget i ham, og det synes jeg, at det gør, at han er værd at besøge og kigge på og tænke på. Og det synes jeg er en sjov historie.

Louise Lindblad: Så nu har vi talt om verdens ondeste mand. Det er ikke Danmarks ondeste mand, der bor deroppe, tror du?

Martin Wangsgaard Jürgensen: Carl William var på ingen måde været ond. Ikke ud fra, hvad vi har kigget på i hvert fald. Altså, Carl William har formentlig været stærkt excentrisk, og han har været... Altså, han har... Jamen, han har været speciel, og han har formentlig også, selvom vi ikke kan dokumentere det, måske interesseret sig for ting, der ville vække anstød. Og jeg er ret sikker på, at der har været noget en eller anden grad af noget sexuel magi ind over det et eller andet sted, og det har bestemt ikke været almindeligt eller acceptabelt i Danmark anno 1906. Så han har været kontroversiel, men ond mener jeg ikke. Men det er jo generelt det, der er problemet ved de her ting, at Carl William siger: "Jeg er Luciferianer. Jeg dyrker Lucifer", hvilket automatisk i en kristen tanke betyder, aha du dyrker Satan, som er den onde, og så har du allerede indlejret det i en kamp, som Carl William slet ikke accepterer, fordi han anerkender slet ikke den kristne fortolkning af Satan. Og det er jo det samme spil, der foregår med Crowley, verdens ondeste mand.

Fortæller: Du har lyttet til historien om de to okkultister, The Beast 666 og hans danske forbindelse Carl William Hansen. De brugte begge deres liv på at søge efter nøglerne til den hemmelige okkulte verden, at få indsigt i den skjulte viden, som lever et sted derude, side om side med gamle guder, overnaturlige væsener og dæmoniske skytsengle. Gennem blodofringer, sort magi og sexritualer forsøgte Aleister Crowley at åbne sindet for primitive og magtfulde kræfter. Hans disciple så ham som en profet. Andre som satanist og ondskaben selv. Den københavnske okkultist Carl William er næppe gået lige så langt i sin søgen efter den skjulte viden. Men hvem ved, hvad der er foregået på Hjørninggade 29.

Louise Lindblad: Obscuritas er produceret af Louise Lindblad for Nationalmuseets mediehus Vores Tid. Med støtte fra William Demant Fonden. Redaktør er Rikke Caroline Carlsen. Du kan finde flere podcast om historie ved at søge på Vores Tid i din podcast app.

[Vores Tid – Nationalmuseets Mediehus](#)

[Obscuritas 4:3 The Beast 666](#)

Produceret af Louise Lindblad for Vores Tid